

[Finansministeren.]

Det ærede medlem talte så om rederens bidrag og sagde, at her var der gennemført en skat uden lov, og derfor var det grundlovstridigt. Nej. Det er ingen skat. Der er sluttet en overenskomst mellem regeringen og rederne, det kan jeg dokumentere med papir. Det har man naturligvis lov til at gøre, det er ikke grundlovstridigt at slutte overenskomster her i landet. Hvis der ikke var blevet en overenskomst, ja så er det muligt og vel sandsynligt, at der var blevet gennemført en tvangsmæssig ordning, men denne var i så fald blevet gennemført i lovsform af den normale lovgivningsmagt her i landet efter grundlovens regler. Sådan vil det også ske i år, hvis der ikke kommer en endelig overenskomst. Der vil ikke blive gennemført noget, som ikke enten bygger på en lovlig overenskomst eller på en grundlovsmæssigt legal lovgivning i rigsdagen.

Det ærede medlem citerede professor Philips artikel i „Politiken“. Nu har jeg efter det ærede medlems tale i går skaffet mig denne artikel. Jeg har da konstateret, at det ærede medlem i går og i dag har citeret to udsnit af denne artikel, men han er sprunget over det mellemliggende udsnit; der mangler et par sætninger. Det ærede medlem har de ting, der står lige foran disse sætninger, og han har dem, der står lige efter. Jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at citere det udsnit, som det ærede medlem har undladt at nævne. Det kommer, efter at professor Philip har fremsat disse let ironiske bemærkninger om en liberal regering, der gennemfører told. Her siger han:

„Og dog kan der være en vis fornuft selv i det. For os er liberalisering blevet ophævelse af importrestriktioner og, hvis man nu ikke mener, at man tør gå længere hermed, fordi man frygter de valutariske eller beskæftigelsesmæssige følger, kan der jo være en vis logik i, at man samtidig med, at man river det ene gærde ned, bygger det andet op, som man så må formodes at anse for det mindste onde.“

Det er netop rigtigt. Da det ærede medlem spurgte mig, hvor jeg havde mine ideer fra, kan jeg ikke ligefrem sige, at jeg har dem fra professor Philip, men jeg kunne i og for sig godt have haft det, for det, jeg her har citeret, er jo en nøje beskrivelse af de ræsonnementer, jeg har fremsat. Det ville have klædt det ærede medlem, om han ikke havde sprunget disse sætninger over i sine citater.

Det ærede medlem kunne ikke lide, at jeg brugte ordet ordinflation i formiddags. Jeg gjorde det for at prøve på at bringe det ærede medlem lidt ned på jorden, prøve, om man

ikke kunne fremkalde en mere afdæmpet form hos ham i eftermiddag. Jeg er vel tilfreds med resultatet af disse bestræbelser. Jeg benytter til gengæld lejligheden til at takke mine venner her i tinget for, at de fulgte min opfordring til ikke at gå ned og drikke kaffe, når det ærede medlem fik ordet.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg skal ikke blande mig i diskussionen mellem den højtærede finansminister og det ærede medlem hr. Viggo Starcke; mig forekom det egentlig, at den diskussion var afsluttet i formiddags. Jeg må måske sige som en kompliment til finansministeren, at mig forbløffede det ikke, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke så hurtigt fandt den position, han citerede; den lå ham, forekommer det mig, ret nær for hånden.

Jeg har kun een bemærkning til den højtærede finansminister, og det er den, at det er udmærket, at man henviser til, at der er blevet taget hensyn til os ved udformningen af liberaliseringen. Under andre vilkår ville man måske tage det alvorligt, men jeg gør det ikke i dag. Jeg kan ikke tage det alvorligt. Det er jo ikke rigtigt. Der er taget hensyn til de konservative og til de konservatives industriinteresser. Det er sandheden. At tage hensyn til os ligger ikke til denne regering. Må jeg citere, hvad den højtærede statsminister siger i en stor tale, der er refereret i „Fyns Tidende“ den 4. marts 1951. Han siger:

„Vi har ikke lagt vort arbejde til rette efter at vinde tillid hos socialdemokraterne.“

Ja, det ved vi, men så skal de herrer heller ikke komme og bede os om at gennemføre de ubehagelige dele af regeringens arbejde.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Kun en enkelt bemærkning af rent saglig karakter til den højtærede finansminister. Ministeren sagde, at det, der var det gale ved hele restriktionssystemet i relation til konsolideringen og effektiviseringen, var, at dette system ikke indeholdt et incitament til at effektivisere. Jeg synes, den højtærede finansminister har ganske uret. Netop restriktionssystemet, som var knyttet til valutaproblemet, og som netop derfor ikke var indført som noget permanent, ja, som oven i købet har været skiftende op gennem 1930erne, alt efter som valutasituationen bedrede sig eller blev dårligere, indeholdt et incitament til at benytte den tid, hvori man havde